

עת"א 60659/01/14 - שלומי ללום, נגד משטרת ישראל, שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 60659-01-14 ללום(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני העותר כב' השופט יונתן אברהם
שלומי ללום, ת.ז. 024272247
ע"י ב"כ עו"ד יעד נוה
נגד המשיבים
1. משטרת ישראל
2. שירות בתי הסוהר

החלטה

העותר שפוט למאסר של 15 שנה וחצי בגין הריגה ועוד.

עד לחודש 09/2012 יצא העותר לכ- 40 חופשות וסיווגו היה בקטגוריה ב/2, היינו, לא נדרש אישור משטרת ישראל לצורך הוצאתו לחופשה.

לטענת העותר, בחודש 09/2012 בעת שהגיש עתירה דחופה לצאת לחיפה לחתונת אחיו, נסגרו חופשותיו וזאת בגין מידע אשר כבר שכב במשרדי משטרת ישראל 6 חודשים קודם לכן, במהלכם יצא ל- 5 חופשות.

העותר הלין בשעתו על כך שנעצרו חופשותיו אך עתירתו (42775/09/12) נדחתה כי נקבע שמדובר במידע אמין.

מאז חלפו 19 חודשים. לטענת העותר הוא לא נחקר על אותו מידע ולא ניתנה לו האפשרות למסור את גרסתו. הוא ביקש על כן להורות על שילובו חזרה לסבב חופשות באותם תנאים שבהם הופסקו חופשותיו כאמור לעיל.

מכאן עתירה זו.

בדיון שהתקיים בפניי בעתירה טען עו"ד נווה, ב"כ העותר, כי בשעתו נשלח מכתב לשר לביטחון פנים ומיד לאחר שנשלח התקבלה הסכמה לפתוח את החופשות.

לטענתו כיום יוצא שוב העותר לחופשות ונקבעו לו התנאים הבאים: מעצר בית מוחלט, שני ערבים צמודים, חתימה בתחנת משטרה פעמיים ביום, החופשות תתקיימנה מחוץ לחיפה ודרומה לקו חדרה, לאחר שיציג מקום שהייה שיהיה

מקובל על משטרת ישראל.

לטענת העותר, כל עלות של חופשה באזור דרומה לחדרה עלותה אלפי ₪.

לפני סגירת החופשות נהנה העותר בחופשות בעיר טבריה באכסניה של חברו והוא לא שילם על כך כסף.

הוא ביקש שהתנאים ישונו באופן שהעותר יוכל לשהות בעיר טבריה בחופשותיו ואם כך יהיה, יחזור בו העותר מעתירתו לעניין שינוי הקטגוריה ל- 2/ב שוב (כיום עומדת על 1/ב).

במהלך הדיון הוא גם העביר לב"כ המשיבים את שמה של אותה אכסניה בטבריה כדי שתיבחן אפשרות להרחיב את מקום השהייה גם לאכסניה זו.

ב"כ המשיבים הסכימה ליתן כתב תשובה משלים, במסגרתו תתייחס לאכסניה זו.

היא התנגדה כבר באותו מעמד לשינוי הקטגוריה והפחתת מספר הערבים הצמודים, זאת לאור ההיסטוריה העבריינית של העותר והחמ"ן השלילי וטענה כי עניינים אלו נבדקו כבר על ידי בית המשפט.

בכתב תשובה משלים שהוגש על ידי ב"כ המשיבים ולעניין מקום חופשות העותר בטבריה, הסכימה שיעשה את יתרת חופשותיו בטבריה במלון ברז'יק קונטיננטל בטבריה.

היא המשיכה והתנגדה לשינוי הקטגוריה וכן הפחתת הערבים כפי שביקש העותר.

לעניין החזרת תנאי החופשה כמו שהיו טרם נעצרו, היינו שעות החופשה ותדירות יציאה לחופשה, טענה כי שב"ס פועל על פי פקודת החופשות, שם נקבע שאסיר שחופשותיו הופסקו מכל סיבה שהיא ובמידה שיתחדשו, יחלו כאילו הייתה זו חופשה ראשונה מלכתחילה וכך פועל שב"ס.

הואיל שבדיון הסכים ב"כ העותר לחזור בו מן העתירה בעניין הסיווג ככל שיוסכם על שהייה בעיר טבריה, הרי ששני עניינים אלה התייתרו לאור הסכמת המשיבים שהעותר ישהה בעיר טבריה.

נותרה לדיון השאלה הנוגעת לתדירות חופשותיו של העותר ומישכן וכן מס' הערבים.

בעניין זה טען העותר כי פעולות המשיבים בהפסקת החופשות היו שגויות ורצופות מחדלים.

הוא טען כי תגובת משטרת ישראל היא משום זריית חול בעיני בית המשפט ונועדה להכפיש את שמו של העותר.

לטענתו, הטענה שהועלתה לפיה הוא מנצל את חופשותיו למטרות פליליות, על יסוד מידע מודיעיני, התמוטטה נוכח העובדה שמיד לאחר שפנה בעניין זה לשר לביטחון פנים ולמפקד הימ"ר בבקשה כי יחקר על המידע, נפתחו חופשותיו מחדש ללא שנחקר ועל כן למעשה מוטל עליו עונש בגין אותו מידע שלא היה בו דבר וחצי דבר.

הוא היפנה גם לעתירה בעניינו של מר יעקב קקון שנדונה על ידי בית משפט זה וטען שעניינה דומה לעניין דנן.

עיינתי בחומר המודיעיני ובמיוחד בידיעה מספר 161682 אותה הזכיר העותר.

אני מוצא לציין כי בעוד שאכן התייחסתי לידיעה זו בנוגע לעניינו של יעקב קקון, הרי שבנוגע לעותר דנן הוצגה בפניי ידיעה נוספת שמספרה 1317859, חמורה לא פחות מהנ"ל ונוגעת להתנהלותו במהלך חופשותיו, שאין לה קשר ליעקב קקון.

די היה בידיעה זו (859) כדי להצדיק בשעתו את עצירת חופשותיו של העותר.

לא מצאתי כי משטרת ישראל או שב"ס התנהלו בעניין זה באופן שגוי או מחדל כלשהו המצדיק התייחסות אל העותר כאילו חופשותיו הופסקו שלא כדין ויש לחדשן באותם תנאים מבחינת משך ותדירות כמו מלכתחילה.

הוצגה בפניי גם החלטתי בעניין האסיר זידאן, שם קבעתי כי הוצגו בפניי אסמכתאות לכך ששני תיקי החקירה שנפתחו נגד אותו אסיר, נסגרו לבסוף בשל "**חוסר ראיות**".

בשל כך ובשל בדיקת אותו מקרה לגופו ע"י חקירה משטרתית, החלטתי כי חופשות העותר שם מבחינת תדירות ומשך, יהיו כמו שהיו עת הופסקו.

לא מצאתי לפסוק באופן דומה במקרה דנן משום שבמקרה דנן לא הוצגו בפניי אסמכתאות לפיה נחקר עניינו של העותר במישור הפלילי או מה עלה בעניינה של חקירה זו. אי פתיחת חקירה אין פירושו אוטומטית כי מדובר במידע מופרך. לעיתים פתיחת חקירה יש בה כדי לחשוף מקור מודיעיני חשוב והשיקול להימנע מחשיפתו הוא הגורם לאי פתיחת חקירה גלויה.

משום כל המתואר לעיל, נדחית בקשת העותר לנהוג בו דין דומה לעניין זידאן או יעקב קקון.

כמו כן מקובלת עליי עמדת המשיבים כי לאור עברו הבעייתי של העותר, הדרישה לשני ערבים היא דרישה סבירה, ולא מצאתי מקום להתערב גם בעניין זה.

סוף דבר, העותר יהיה רשאי לצאת לחופשות בעיר טבריה באכסניה שהוזכרה לעיל.

כפי שהודיע ב"כ העותר, נמחקת עתירתו לעניין הקטגוריה בה סווג.

עתירת העותר ולפיה ביקש להחזירו לסבב חופשות מבחינת תדירות ומשך, כפי שהיה מלכתחילה, וכן שינוי מס' הערבים נדחית.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, בהעדר

עמוד 3

הצדדים.